

عنوان مقاله:

داستانک هایی از سیاست نامه

محل انتشار:

چهارمین همایش ملی متن پژوهی ادبی نگاهی تازه به متون تاریخی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

فریبا نامداری - دکترای زبان و ادبیات فارسی

لیلی کریمی - دکترای زبان و ادبیات فارسی

کلثوم عثمانپور - فوق لیسانس زبان و ادبیات فارسی

خلاصه مقاله:

شیوه‌های نو در هنر و ادبیات که نتیجه تحولات سیاسی، اجتماعی و فرهنگی چند دهه اخیر بوده، مینیمالیسم است که ابتدا در هنر و معماری و پس از آن وارد ادبیات شد. داستانک (داستانک) داستان مینیمال (نوشته‌های است که بر پایه فشردگی و ایجاز بیش از حد محتوای اثر بیان شده است و تا جایی پیش میرود که فقط عناصر ضروری اثر، در کوتاهترین شکل ممکن باقی میماند لذا سادگی بیان و خالی بودن از پیچیدگی از مشخصترین ویژگیهای این آثار است. هرچند این پدیده در غرب، مقوله ای جدید محسوب میشود اما در ادبیات ایران زمین نمونه‌های فراوانی دارد؛ از میان این آثار، سیاست نامه، اثر خواجه نظام الملک طوسی حاوی داستانهایی است که علاوه بر داشتن ارزشهای محتوایی، ساختاری محکم و مبتنی بر اصول داستاننویسی دارند و در مواردی به داستانک نزدیک میشوند. از ویژگیهای اصلی این نمونه‌ها، طرح ساده، ایجاز، کوتاهی زمان رویدادها، استفاده از عنصر گفتگو، تم جذاب، شخصیتپردازی و واقعگرایی است؛ در این نوشتار عناصر داستانهای مینیمالیستی در چند داستان از این اثر گرانها به روش کتابخانه‌ای و مبتنی بر تحلیل محتوی بررسی میشود؛ نتیجه کار نشان میدهد در پنجاه فصل کتاب سیاست نامه، حدود 33 داستانک وجود دارد که حاوی ویژگیهای داستانهای مینیمالیستی هستند بنابراین بازنگری در بسیاری از این گونه آثار کلاسیک ادبیات فارسی میتواند نسل امروزی را با خوانشی جدید از این کتابها آشنا کند.

کلمات کلیدی:

داستانک، مینیمالیسم، سیاست نامه، عناصر داستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/700365>

